

Lieve jongeren van De Horsten,

Jullie vragen nogal wat van me in deze jeugddienst.

‘Waarom de Bijbel, waarom moeten we die lezen?’

Of ik dat even kan komen uitleggen.

Weet je wat ik dan denk?

Ik denk dan dat jullie niet weten wat jullie van me vragen.

Maar weet je wat?

Ik zal jullie meteen maar de antwoorden geven.

De antwoorden op de vraag waarom een christen, jong of oud, in zijn leven niet zonder de Bijbel wil.

Antwoord 1. De Bijbel maakt je gelukkig.

Antwoord 2. De Bijbel maakt je de volmaakte weg bekend.

Antwoord 3. De Bijbel geeft je de richtlijnen naar God toe en laat je hem vinden.

Antwoord 4. De Bijbel laat je geen onrecht bedrijven.

Antwoord 5. De Bijbel geeft je de goede regels van God.

Antwoord 6. De Bijbel geeft je liefde voor die regels.

Antwoord 7. De Bijbel zorgt ervoor dat je je niet voor jezelf en voor anderen hoeft te schamen.

Antwoord 8. De Bijbel laat je God loven.

Antwoord 9. De Bijbel maakt je bekend met Gods voorschriften.

Antwoord 10. De Bijbel houdt je aan God vast.

Antwoord 11. De Bijbel is ook een boek voor jongeren.

Antwoord 12. De Bijbel geeft je verlangen om God te zoeken.

Antwoord 13. De Bijbel laat je niet afdwalen van Gods geboden.

Antwoord 14. De Bijbel wil je hart in.

Antwoord 15. De Bijbel zorgt ervoor dat je niet tegen God zondigt.

Antwoord 16. De Bijbel geeft je Gods onderwijs dat op aanbidding van hem uitloopt.

[Hij gaat lekker zo, hè]

Antwoord 17. De Bijbel laat je op een goede dag woorden uitspreken die God zelf je voorschreef.

Antwoord 18. De Bijbel geeft je vreugde.

Antwoord 19. De Bijbel geeft je meer vreugde dan rijkdom en overvloed.

Antwoord 20. De Bijbel houden je hersens soepel en draaiende in je stille tijd met God.

Antwoord 21. De Bijbel houdt je ogen gericht op de weg die God met je wil gaan.

Antwoord 22. De Bijbel geeft je richtlijnen die je niet wilt vergeten.

Antwoord 23...

Nee, ik houd het even bij die eerste 22 antwoorden.

Dat lijkt me wel even genoeg voor vanmorgen.

In deze dienst zal ik al deze antwoorden met jullie bespreken... ☺

Nee, geintje natuurlijk, maar begrijp je wat ik bedoel?

Begrijp je dat elke overdenking over dit onderwerp jullie vraag ongelooflijk te kort doet?

‘Waarom moet een christen de Bijbel lezen?’

De 22 antwoorden die ik zo-even gaf, komen uit Psalm 119.

Uit slechts de eerste 16 verzen; 22 antwoorden uit 16 verzen.

Hm, als je dan even bedenkt dat Psalm 119 176 (!) verzen heeft, dan had ik nog wel even door kunnen gaan.

Lieve mensen, ik hoop dat je inziet dat als je mij of iemand anders vraagt om een antwoord op jullie vraag te geven, dat je dan verlangt naar een toespraak die 3 dagen duurt...

Dus zeg het maar... wat gaan we doen? Beetje fit allemaal? [rust]

Vanmorgen ga ik geen meta-preek houden.

Ik wil jullie niet vertellen waar overal in de Bijbel staat wat Gods woord met je doet.

Dat het je troost, dat het je kracht geeft, dat het je lef geeft, dat het je complimenteert, dat het je waarschuwt, dat het goed nieuws voor je is en eeuwig blijft, dat het je levenswijsheid en verstand geeft, dat het tot op de bodem van je hart komt, enzovoort enzovoort.

Vanmorgen wil ik jullie allemaal uitdagen.

En jullie ook, dertigers, veertigers, vijftigers, zestigers, gepensioneerden en hoogbejaarden.

Ik wil jullie uitdagen met iets waarmee ik mijzelf nog veel te weinig uitgedaagd heb.

Dus ik preek ook goed tegen mezelf.

Laten we ons door God vanmorgen uitdagen door onszelf iets voor te nemen.

Wij...gaan...de komende tijd...de mooiste delen van Gods Woord...uit ons hoofd leren.

“Nee, geen ouderwetse catechisatie!”

Ja, dus wel, gewoon ouderwetse catechisatie.

Maar dan gaan we geen lappen Oud-Nederlandse tekst uit ons 16de eeuws belijdenisboek leren, maar gewoon Gods Woord zelf.

Waarom denk ik dat we dit als christenen moeten doen?

Omdat het in Gods Woord, in de Bijbel staat.

Omdat de dichter van Psalm 119 dat ook doet.

En er totaal niet onder lijkt te lijden – hij vindt de Bijbel geweldig.

Ik ben geraakt, midden in mijn hart getroffen door Psalm 119 vers 11.

‘Uw woord’ – er staat ‘belofte’ maar letterlijk ‘woord’ – ‘Uw woord heb ik in mijn hart geborgen,

zo zal ik niet tegen u zondigen.’

Dus als je Gods Woord bewaart, dan helpt dat om niet tegen hem te zondigen!
Zullen we daar 's over na denken?
Om er tenslotte hopelijk op uit te komen dat we ook zelf besluiten om Gods Woord in ons hart te willen bergen, bewaren.

De structuur is heel simpel.
We knippen de zin, vers 11a, in drieën.

1. Uw woord
2. [heb ik] in mijn hart
3. geborgen.

1. Uw woord

Om te weten wat dit betekent, is het soms handig om eerst stil te staan bij wat het *niet* betekent.

Gods Woord is de dichter van Psalm 119 niet te weten gekomen door te bidden.
Alsof hij heel subjectief bezig was.

Hij bedoelt niet te zeggen dat Gods Woord het Woord is *zoals hij dat ziet*.

Zoals het hem te binnen is gekomen.

Door te bidden, of op een bijzondere manier te mediteren, of door een bijzondere ervaring waarin hij de stem van God herkende.

Let op, ik zeg niet dat God dit nooit doet.

God kan zich op totaal onbegrijpelijke, bovenaardse manieren uiten.

Zou een God die iets uit niets kan maken er een probleem van maken om ons op onverklaarbare manieren aan te spreken?

Natuurlijk niet.

Maar m'n punt is dat deze dichter dat hier niet bedoelt.

Hij bedoelt met Gods Woord wat in zijn tijd het geschreven woord van God was.

Dat was de zogenaamde Thora, dat 'onderwijs' betekent.

Het zijn de eerste vijf boeken van Mozes.

Dat was zijn Bijbel.

En als je goed leest dan zie je dat hij voor dat woord allerlei synoniemen gebruikt.

Vers 10: geboden.

Vers 12: wetten

Vers 13: voorschriften

Vers 14: richtlijnen

Vers 15: regels. (vers 16: wetten)

Al die woorden hebben geen betrekking op het onzichtbare, persoonlijk gekregen Woord van God, maar op het *geschreven* woord van God.

Vandaag de dag kunnen en zullen wij dus meer moeten zeggen.
Wij bedoelen met het zinsdeel 'uw Woord' de héle Bijbel.
Oude Testament en Nieuwe Testament.
Wij staan dus voor een grotere, maar ik moet erbij zeggen, ook voor een mooiere uitdaging.
God heeft meer van zichzelf bekendgemaakt en laten opschrijven dan die dichter voor mogelijk hield.
Die dichter had natuurlijk nog nooit van Jezus, Golgota, Pasen, Pinksteren, Paulus en de Openbaringen van Johannes gehoord.

Wij staan als christenen voor de uitdaging om dat hele woord, tenminste: de kerngedeelten daarvan, in ons hart op te bergen.

2. In mijn hart

Wat die dichter en hopelijk ook wij willen is dat Gods woord *in* ons komt.
Niet ergens op tafel, of in de boekenkast, op de muur, op het bureaublad van je computer, op het scherm van je mobiel, maar *hier*: in je hart.

En dat is voor gereformeerden in Nederland een goede les.
Want gereformeerde kerken staan erom bekend juist *wel* heel veel aan de buitenkant, buiten onszelf op te schrijven, om ons daar vervolgens aan te houden.
Wij zijn zogenaamde *belijdeniskerken*.
Veel gereformeerden hebben meer met de Heidelbergse Catechismus dan met Gods Woord.
Soms zetten we er zelfs een isgelijktteken achter.
Dan *zeggen* we wel dat de belijdenis de Bijbel *naspreekt*, maar als iemand dan een vraagteken bij een bepaalde zin of gedachte in de Catechismus zet, dan steigeren ze. Alsof de belijdenis Gods Woord *is*...

En laat ik ook hier meteen duidelijk zijn.
Er is niets mis met bijvoorbeeld Zondag 1 van de Heidelbergse Catechismus.
Veel mensen vinden daar troost in.
En terecht, want het is schitterend om te belijden dat wij, wat er ook met ons gebeurt, het eigendom van Jezus Christus zijn.
En absoluut, die waarheid mag, nee moet in het hart van een christen zitten.

Maar als ik u dan vraag waar die prachtige waarheid in de Bijbel staat, dan vraag ik me af of we dat weten.

"Moet dat dan?" hoor ik u vragen.

"Ja, dat moet!" zal ik dan antwoorden.

'Uw *Woord* heb ik in mijn hart geborgen.'

Niet alleen onze belijdenis. [rust]

Als een Jood over zijn hart sprak, dan bedoelde hij daar meer mee dan wij vandaag de dag ermee bedoelen.

Wij kennen namelijk het verschil tussen denken en voelen.

En het 'denken' koppelen we dan aan ons hoofd, terwijl het 'voelen' uit ons hart komt.

De Bijbel kent die scheiding niet.

Zowel het denken als het voelen komt uit het hart. [Genesis 6,5 en Job 36, 13]

Dus het betekent twee dingen als wij Gods Woord in ons hart bergen.

In ons hart overdenken we zijn woorden.

En in ons hart voelen we zijn woorden.

3. Opbergen

Uw Woord heb ik in mijn hart *geborgen*.

Dat woord geeft precies aan waar het om gaat.

Want je zou je kunnen afvragen: "Hoe weet ik nu zeker dat ik het woord van God binnen in me heb, in m'n hart?"

Kijk, ik kan zeggen dat ik mijn vrouw in mijn hart geborgen heb.

Maar het zou zo maar kunnen zijn dat dat alleen maar woorden zijn.

Dat ik haar vergeten ben, zodra ik haar uit mijn blikveld heb.

Dan heb ik haar dus niet opgeborgen.

Het is niet moeilijk aan een vriend of vriendin te denken, wanneer je bij hem of haar in de buurt bent.

Maar als ik nooit aan mijn vrouw denk, wanneer ik haar niet zie, dan kan ik gerust, of beter gezegd: ongerust de conclusie trekken: ze zit niet diep.

Ze zit niet in mijn hart.

Maar aan de andere kant: als ik merk dat mijn hart een huppeltje maakt als ik aan haar denk, terwijl ik bij een vriend in Zwolle overnacht, dan weet ik het zeker: ik heb mijn vrouw in mijn hart geborgen.

Zo werkt het met Gods Woord ook.

Als je alleen warm wordt van Gods Woord tijdens je stille tijd, hier in de kerk, tijdens je Bijbelstudieclub, of tijdens een concert of waar dan ook, om het daarna meteen weer te vergeten, berg je dat woord niet op.

Dan proef je het even, geniet je er even van.

Je hebt er geen blijvend voordeel van.

En dat is wel de bedoeling in het leven van een christen.

En wel om een geweldige reden.

Vers 11b.

'Uw woord heb ik mijn hart geborgen' – en dan komt het: - 'zo zal ik niet tegen u zondigen.'

Wil je weten waarom je wél bewust tegen God zondigt?
Omdat je geen weerwoord hebt, letterlijk geen weerwoord.
Je wordt verleid, en hup, daar ga je.
Je kunt er niks tegen inbrengen.
Alsof je een keeper bent zonder handen, of een brandweerman zonder slang en water.

‘Zo zal ik niet tegen u zondigen.’
Niet zondigen.
Ja, zo kun je het zeggen.
Maar je kunt het net zo goed positiever uitdrukken.
Want niet zondigen is exact hetzelfde als genieten van de blijvende liefde, de volmaakte goedheid en eeuwige glorie van God.
Wie die liefde, goedheid en glorie minacht of in zijn dagelijkse leven aan de kant legt, zondigt.
En dat willen we juist niet.
Christenen willen God prijzen.
Vers 12 is dan ook een logisch gevolg van vers 11.
‘Geprezen bent u, HEER...’
Wie niet wil zondigen, wil God prijzen.

Dé reden waarom wij Gods woord in ons hart moeten opbergen, is de verheerlijking van zijn grote naam.
En daarom is het, denk ik, van het grootste belang om Gods Woord uit je hoofd te leren.
Zodat je, wanneer je in de moeilijkste omstandigheden bent, de juiste woorden paraat hebt.
Precies zoals een eekhoorn z’n voorraad al vóór de winter bij elkaar zoekt, en op een unieke plek opbergt – en hij weet precies op welke plek.

Je hebt er zoveel voordeel van.
Word of ben je somber of depressief, dan is het heerlijk wanneer je uit de schatkamers van je hart bijvoorbeeld dit Woord van God kunt halen: “De HEER gaat voor je uit, de God van Israël vormt je achterhoede.” (Jesaja 52, 12)

Maak je je bezorgd, dan zou je het volgende uit een van je hartkamers kunnen halen: “Leg al je zorgen bij God neer, want je ligt hem na aan het hart” (1 Petrus 5, 7) of: “Zoek eerst het koninkrijk van God en zijn gerechtigheid, dan zullen alle andere dingen je erbij gegeven worden” (Matteüs 6, 33).

Zit je juist lekker in je vel en geniet je van het leven, dan is het heerlijk om te ontdekken dat de volgende waarheid ook in je hart bewaard ligt: “Geniet dus, beste vriend, van je jonge jaren, haal je hart op aan de dagen van je jeugd. Volg de wegen

die je hart wil gaan, gun je ogen wat ze wensen. En onthoud bij alles wat je doet dat God je aan zijn oordeel onderwerpt.” (Prediker 11, 9)

Twijfel je aan het bestaan van God en aan de bewezen liefde van Jezus Christus, dan heb je Gods Woord nodig om opgekrikt te worden, en nieuwe zekerheid te krijgen.

Ook de ongelovige Tomas werd, liggend in zijn ongeloof, door Jezus opgekrabbeld en riep een van de eerste persoonlijke geloofsbelijdenissen uit: “Mijn Heer, mijn God!” (Johannes 20, 28)

Nu kan ik me voorstellen dat iemand zegt:

“Ja, jij hebt lekker makkelijk praten, David.

Jij bent theoloog, jij hebt een universitaire studie afgerond, jij bent slim, jij kunt dat!

Dat lukt mij nooit!”

Of je vindt jezelf nu te oud om nog dingen uit je hoofd te leren.

En je zegt: “Sorry hoor, maar dat kan ik niet meer!”

Nou, vergeet het maar!

Dat is echt klinkklare onzin.

Want als ik jou 1000 euro toezeg voor elk vers dat je de komende week onthoudt, hoeveel verzen zou je dan volgende week uit je hoofd kennen?

En nu komen we bij het belangrijkste punt aan.

Hoeveel waarde hechten wij aan ons geloof?

Voor hoeveel geld zouden wij de Bijbel willen inwisselen?

God zegt in Psalm 19 over zijn eigen voorschriften:

“Ze zijn begeerlijker dan goud,

dan fijn goud in overvloed,

en zoeter dan honing,

dan honing vers uit de raat.” (Vergelijk ook Psalm 119, 14)

En wie zich aan die voorschriften vasthoudt, krijgt een grote beloning.

Psalm 19, 12: ‘Wie ze opvolgt wordt rijk beloond.’

De vraag is: Geloof je dit?

Want je geloof is de motivatie die je hiervoor nodig hebt.

Het in je hoofd zetten van Bijbelteksten heeft elke christen nodig.

Want onze Heer Jezus zelf deed het ook.

Terwijl hij in de woestijn was, 40 dagen en nachten, geen Bijbel in de buurt.

Maar hij pareerde de satan met uit zijn hoofd geleerde Bijbelcitaten. (Matteüs 4, 4 en 7 en 10)

De Bijbel en natuurlijk, de Gód van de Bijbel, was alles voor hem.
Daar leefde hij voor.
Die Bijbel, die God was en is voor hem veel meer waard dan geld en overvloed.

Beste mensen, jong en oud,
Laten we onszelf voor de keuze zetten: wil je een sterk of wil je een zwak geloof?
Je hebt het zelf in de hand.
Wil je de kamers van je hart opvullen, of liever leeg laten staan?

Als het goed is, krijgen jullie na de dienst allemaal een A4-tje met 10 Bijbelteksten die in mijn leven belangrijk zijn.
Sommige teksten ken ik uit mijn hoofd, te veel nog niet.
Maar ik laat me door Gods Woord uitdagen, omdat ik Gods Zoon hierin wil volgen.
Ik ga ze alle 10 uit mijn hoofd leren, inclusief de vindplaats.

Ik wil jullie allemaal vragen deze week of binnenkort hetzelfde te doen.
Ik leg het niemand op, ik raad het wel van harte aan.
Op grond van de woorden in Psalm 119, 11 die God graag een plek heeft gegeven in zijn Woord.
Het is goed voor je hart, en helpt je vast en zeker door de winterdippen in je leven.
En het biedt ongetwijfeld weerstand tegen de ontelbaar veel verleidingen.

‘Uw woord heb ik in mijn hart geborgen,
zo zal ik niet tegen u zondigen.’

[Laten we bidden]